

A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság

dr. Némethi Gábor János (1123 Budapest, Táltos u. 15/B. 7/2.) ügyvéd által képviselt
felperesnek

Ügyvédi Iroda,
ügyvéd által képviselt
OTP Faktoring Zrt. (1066 Budapest, Mozsár u. 8.) alperes ellen

végrehajtás megszüntetése iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T:

a bíróság a végrehajtó irodája előtt 7 /2019. számon folyamatban lévő végrehajtási eljárást megszünteti.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak, az állami adóhatóság külön felhívására eljárási illetéket.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg végrehajtó részére 15 napon belül végrehajtási költséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Törvényszéknek címezve jelen bíróságnál kell elektronikus úton, vagy a nem elektronikusan kapcsolatot tartó fellebbező fél esetén papír alapon 4 példányban benyújtani. Az ítélet végrehajtási költségre vonatkozó rendelkezése ellen a végrehajtó is fellebbezhet.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el, de a felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását. Ha a fellebbezés csak kamatfizetésre, perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, de a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti tárgyalás tartását.

INDOKOLÁS

- [1] A felperes mint adós és zálogkötelezett, és mint adósok és az Ella Első Lakáshitel Zrt. (alperesi jogelőd) 96.357.-CHF (a szerződés azonosítószáma:) és 11.422.-CHF (szerződés azonosítószáma:) összegű kölcsönre szerződéseket és zálogszerződést kötöttek. A szerződéseket közjegyző közjegyzői okiratba foglalta. A szerződések megkötésének időpontja 2008. január 7. A szerződések lakóingatlan bővítését szolgálták. Az Ella Első Lakáshitel Zrt. jogutódja az AXA Kereskedelmi Bank Zrt., majd a cég beolvadt az AXA Bank Europe SA brüsszeli székhelyű bankba. A hitelező a perbeli szerződéseket 2012. március 1-jén kelt felmondó okirattal felmondta. A felmondás alapján 3 nap teljesítési határidőt engedélyezett. A teljesítési határidő utolsó napja 2012. április 3-án telt le, 2012. április 4-én a kölcsöntartozás egyösszegben vált esedékessé. Az AXA Bank Europe SA szerződés állományát átruházta az OTP Bank Nyrt-re, az OTP Bank Nyrt. pedig a perbeli követelést az OTP Faktoring Zrt-re engedményezte. Az engedményezési értesítő 2016. november 1. napján kelt. Az engedményezési értesítő mindkét perbeli szerződés vonatkozásában a felperes részére kézbesítésre került, a perben meg nem határozható időpontban. Az engedményezési értesítés tájékoztatást nyújt az adós részére, hogy a jövőbeli teljesítés az OTP Bank Nyrt. felé történjen. Az értesítés részét képezte egy rész időszaki kimutatás a tartozásról.
- [2] Az alperes végrehajtási záradék kibocsátását kérte a közjegyzőtől. A záradék közjegyzőhöz érkezésének napja 2019. május 10., a végrehajtási záradék kiállításának napja 2019. július 12. napja. A végrehajtási eljárás a perben érintett követelésekkel kapcsolatban folyamatban van végrehajtói irodája előtt 7 2019. számon.
- [3] A felperes keresetében kérte a végrehajtási eljárás megszüntetését, hivatkozva a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 528.§ (2) bekezdés a) pontjára, figyelemmel arra, hogy a végrehajtani kívánt követelés, illetve a végrehajtási jog elévült. Perköltség igénye az ügyvédi munkadíj volt, melyet a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (továbbiakban IM rendelet) 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján kért megállapítani. A perköltség igényére vonatkozóan költségjegyzéket is becsatolt. Keresetének jogalapjában hivatkozott arra, hogy a végrehajtási záradék kiállításának, illetve beérkezésének napján már a végrehajtási jog elévült. Az elévülés kezdő napja 2012. április 4., az elévülés 2018. szeptember 27. napján következett be. A felperes figyelemmel volt a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 324.§ (1)-(2) bekezdésében és 326.§ (1) bekezdésében foglaltakra. A teljesítési határidő utolsó napját követően végrehajtási cselekmény nem történt, az engedményezési értesítő nem minősül végrehajtási cselekménynek, az első végrehajtási cselekmény a végrehajtási záradék benyújtása pedig 2019. május 2. napja, amikor már a végrehajtási jog elévült, az 5 éves időtartam eltelt. Az elévülési időszak számításánál a felperes figyelemmel volt a 2014. évi XL. törvény 9.§-ában foglaltakra, arra, hogy az elévülés a DH törvény szerint 2014. július 19. és 2015. december 31. napja között nyugodott, a felperes számítása szerint ez 530 nap. Az elévülés nyugvásával együtt azonban a végrehajtási jog elévült. A felperes keresetének jogalapja bizonyítására okiratokat csatolt.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta azt jogalapjában. Az alperes nem vitatta azt, hogy a szerződés felmondásra került, hogy a teljesítési határidő utolsó napja 2012. április 3. napján telt le, valamint a végrehajtási záradék érkezésének időpontját sem vitatta. Az alperes álláspontja szerint az elévülést megszakította a 2016. november 1-jén kelt engedményezési értesítés, mivel az fizetési felszólításnak minősül. Az engedményezési értesítés felperes részére történő kézbesítésének időpontját a felperes nem bizonyította okirattal. Az alperes írásbeli ellenkérelmében a felperes által becsatolt okirati bizonyítékokra hivatkozott. Az alperes perköltség igénye az ügyvédi munkadíj volt, melyet az ügyvédi munkadíj volt, melyet az IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján terjesztett elő. Az iratokhoz azonban költségjegyzék becsatolásra nem került.

- [5] A kereset alapos.
- [6] A Pp.528.§ (2) bekezdés a) pontja szerint az adós keresettel kérheti a végrehajtási záradékkal ellátott okirat és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását, ha a végrehajtani kívánt követelés, illetve a végrehajtási jog elévült.
- [7] A bíróság a perben a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) rendelkezéseit alkalmazta, figyelemmel arra, hogy a perben érintett kölcsönszerződések megkötésére 2008. január 7-én került sor. Ezen időpontban a régi Ptk. volt hatályban, így mind a követelés esedékessége, mind a követelés és végrehajtási jog elévülése vonatkozásában a régi Ptk. szabályait kell alkalmazni.
- [8] A Ptk.324.§ (1) bekezdése szerint a követelések 5 év alatt évülnek el, ha jogszabály másként nem rendelkezik.
- [9] (2) A főkövetelés elévülésével az attól függő mellékkövetelések is elévülnek. A főköveteléstől független mellékkövetelések elévülése a főkövetelést nem érinti.
- [10] A Ptk.327.§ (1) bekezdése szerint a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása – ideértve az egyezséget is – , végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.
- [11] A bíróság a végrehajtási jog elévülésének jogi indokai kapcsán osztotta a felperes keresetében foglalt jogállítást. A bíróság álláspontja szerint a szerződés az alperesi jogelőd felmondásával megszűnt, a felmondás alapján 3 nap volt a teljesítési határidő, melynek utolsó napja 2012. április 3. Az alperesi jogelőd követelése 2012. április 4. napján egyösszegben esedékessé vált. Ez az az időpont, amikor megnyílt a lehetőség arra, hogy az alperes követelését bírósági végrehajtás útján érvényesítse. A teljesítési határidő leteltével nem csupán esedékessé, hanem végrehajthatóvá is válik a követelés.
- [12] A Ptk.327.§ (3) bekezdésének megfelelően ezt az időszakot csak végrehajtási cselekmények szakíthatják meg. Az első végrehajtási cselekmény 2019. május 2-án történt, amikor a végrehajtási záradék kibocsátása iránti kérelem az alperes részéről benyújtásra került. Ezzel indult meg a végrehajtási eljárás. Az e közötti időszakban 2016. november 1-jén kelt engedményezési értesítő nem szakítja meg az 5 éves elévülési határidőt egyrészt azért, mert nem végrehajtási cselekmény, másrészt azért sem, mert nem minősül írásbeli fizetési felszólításnak. Az engedményezési értesítő tájékoztatást nyújt az adós részére a követelés engedményezéséről, arról, hogy mely jogosult kezéhez teljesíthet. 2019. július 12. napján a közjegyző végrehajtási záradékot állított ki pénzkövetelés behajtására – ezzel indult meg a végrehajtási eljárás. A végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelem benyújtásának időpontjáig (2019. május 2.) már a végrehajtási jog elévült.
- [13] A bíróság a perköltség viseléséről a Pp.83.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel határozott, és a pereszes alperes viseli a perben felmerült perköltséget. A bíróság a felperes oldalán felmerült ügyvédi munkadíj tekintetében figyelemmel volt a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakra, valamint arra, hogy a pertárgy érték 53.078.622.-Ft. Az eljárási illeték vonatkozásában a felperes részleges személyes költségmentességben részesült, ezért azt az alperesnek kell utólag az állam javára megfizetni a Pp.102.§ (1) bekezdése alapján.
- [14] A bíróság a végrehajtási költségekről a Pp.537.§-ában foglaltak szerint határozott, ezzel kapcsolatos igényét a végrehajtó előterjesztette.

[15] Az ítélet elleni fellebbezési jog, és annak határideje a Pp.365.§ (2) bekezdés a) pontján, valamint az (5) és (6) bekezdésén alapul.

[16] A végrehajtó fellebbezése a Pp.537.§-án alapul.

Budapest, 2020. szeptember 24.

dr. Göncziné dr. Szávai Adrienn sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság
dr. Némethi Gábor János (1123 Budapest, Táltos utca 15/B. VII. 2.) ügyvéd által képviselt
felperesnek

Ügyvédi Iroda
) által képviselt

ügyintéző ügyvéd:

OTP Faktoring Zrt. (1066 Budapest, Mozsár utca 8.) alperes ellen végrehajtás megszüntetése iránt a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság előtt 8.P.XXI.22.219/2019. számon folyó perben a 2020. szeptember 24. napján 20/I. sorszámon hozott ítélettel szemben az alperes részéről 21. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja, a perköltségre vonatkozó rendelkezést részben megváltoztatja, és az alperes által a felperesnek fizetendő perköltséget forintra leszállítja.

Kötelezi továbbá a másodfokú bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletével Végrehajtó Irodája előtt /2019. számon folyamatban lévő végrehajtási eljárást megszüntette. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek - Ft perköltséget, míg külön felhívásra az államnak Ft eljárási illetéket, továbbá dr. Kiss Ferenc végrehajtó részére 15 napon belül Ft végrehajtási költséget.
- [2] Ítélet elleni fellebbezésében az alperes az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és a felperes perköltség viselésére kötelezését kérte. Érdemben

helybenhagyó másodfokú ítélet esetére kérte az elsőfokú bíróság által a felperes részére elsőfokú perköltséggként megállapított Ft mérséklését arra hivatkozva, hogy az nyilvánvalóan eltúlzott mértékű.

Indokolása szerint a felmondott kölcsönszerződés nem minősül végrehajtható határozatnak, így az elsőfokú bíróság a Ptk. 327. § (3) bekezdését nem alkalmazhatta volna. Előadta, hogy a Ptk. 327. § (1) bekezdése taxatív módon meghatározza az elévülés megszakítására alkalmas okokat és a (2) bekezdés leszögezi, hogy az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik. Ez a fordulat kizárólag a követelés bírósági úton való érvényesítése tekintetében értelmezhető, és ezt tartalmazza a Ptk. Kommentárja is, melyből idézett, és leszűrte azt a következtetést, hogy a jogszabály helyes értelmezése alapján az elévülést megszakító eljárást a követelés érvényesítésére irányuló bírósági eljárással, a jogerős határozatot pedig az e bírósági határozatban meghozott jogerős és végrehajtható határozattal kell azonosítani. A kölcsönszerződés felmondása ugyanakkor nem az elévülést megszakító eljárás, és a felmondott kölcsönszerződés nem eljárásban hozott, végrehajtható határozat. A kölcsönszerződés felmondása a hitelező egyoldalú aktusa, amellyel a kölcsönszerződést megszünteti és az adós kölcsönszerződésből eredő tartozását lejárttá teszi. A közjegyzőnek az 1991. évi XLI. törvény (Kjtv.) 136. § (1) bekezdés e) pontja szerinti eljárása semmilyen körülmények között nem értelmezhető elévülést megszakító eljárásnak, ennek az eljárásnak a kölcsönszerződés megszüntetése, a kölcsönszerződésből eredő hátralékos követelés esedékessé tétele a célja. Kifejtette, hogy az elévülés megszakadására vonatkozó szabályok téves értelmezése az adósra és a hitelezőre nézve is egyaránt méltánytalan gyakorlatot eredményezne, mert ez feleslegesen és értelmetlenül behatárolná a felek lehetséges együttműködésének kereteit, kizárná annak lehetőségét, hogy a tartozás megtérülésére irányuló együttműködés a végrehajtási jog állítólagos elévülésének időtartamát meghaladja.

Fellebbezési érvelésének másik hivatkozása szerint az engedményezési értesítő megszakította az elévülést, mert a felmondó nyilatkozatban foglaltak alapján 2012. április 4-én vált esedékessé a tartozás, és a felperes maga állította, hogy a 2014. évi XXXVIII. törvény (DH.1. törvény) 1. § (7) bekezdése alapján 2014. július 19-től 2015. december 31-ig nyugodott az elévülési időtartam, így 530 nappal meghosszabbodott, vagyis az elévülés 2018. szeptember 17-én telt volna el. A perben nem volt vitatott tény, hogy az alperes jogelődje 2016. november 1-jén engedményezési értesítőt küldött a felperesnek, amiben arról értesítette, hogy a 2008. január 7-én kelt szerződésből eredő követelést az AXA Bank Europe S.A. az alperes jogelődjére – OTP Bank Nyrt.-re – engedményezte. Ebben a körben idézett a Ptk. Kommentárból, mely szerint ha az engedményezéskor az elévülési határidő még nem járt le, az engedményezés az elévülést megszakítja, mert a kötelezettnek az engedményről való értesítése a követelésről való rendelkezést fejezi ki. Az elévülési határidő tehát engedményezés esetén a kötelezett értesítésével újból kezdődik. Az alperes a végrehajtási záradék kiállítására irányuló 2019. május 10-én terjesztett elő kérelmet, és mivel a Ptk. 329. § (2) bekezdése alapján az engedményezési értesítő megszakította az elévülést, így a végrehajtási eljárás megszüntetésének elévülés miatt nincs helye.

[3] Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltség fizetésére kötelezését kérte.

A fellebbezési érvelésnek azzal a részével kapcsolatban, hogy elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot nem hoztak arra hivatkozott, hogy a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 373. § (1) bekezdése kizárja a fellebbezés ilyen fajta megváltoztatását, mert az ellenkérelmében az alperes erre az okfejtésre nem hivatkozott, így ez a hivatkozás nem bír relevanciával a fellebbezés során. Ettől függetlenül érdemben is kifejtette a már az elsőfokú eljárás során is rögzített álláspontját, hivatkozva ebben a körben a BH2014.8.347. számú, a BH2014.151. számú ítéletekre, melyekből részletesen idézett, és rögzítette, hogy a Kúria ezt a töretlen gyakorlatot követte a Pfv.20.639/2015/7., a Pfv.21.768/16/9. és a Pfv.21.122/2018/6. számú ítéleteiben. Ezen érvelés lényege az, hogy a végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések az okiratban meghatározott határidő elteltével nemcsak esedékessé, egyszer és mind végrehajthatóvá is válnak. Az ilyen követelések esetében a végrehajtási jog elévülése akkor kezdődik, amikor a követelés végrehajtási úton való érvényre jutásának valamennyi feltétele bekövetkezett, vagyis – a további feltételek fennállta esetén – a követelés teljesítési határidejének leteltét követő napon. Ettől az időponttól kezdve az ilyen követelések más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthetők, ezért elévülés megszakítására a Ptk. 327. §-ának (3) bekezdése az irányadó, vagyis: ha lehetőség van végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, akkor csak a végrehajtási cselekményt lehet olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, amely az elévülés megszakítását eredményezheti.

Az engedményezési értesítés elévülést megszakító hatására vonatkozó fellebbezési okfejtés kapcsán hangsúlyozta, hogy a Ptk. 327. § (3) bekezdése speciális szabály az elévülést megszakító jogi tényekhez képest, ami felülírja a Ptk. 327. § (1) bekezdésében és a 329. § (2) bekezdésében szereplő elévülést megszakító tényeket, vagyis ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg. E körben a Kúria BH2017.6.183. számú ítéletéből idézett. Hangsúlyozta, hogy a Vht. 23/C. § (1), (2) bekezdésében megvalósuló feltételek esetén a követelés végrehajthatóvá válik, ami a perbeli esetben

Közjegyzői Irodája K

2008/4/O. számú okiratával és a K /2012. számú közjegyzői okiratba foglalt felmondásával megvalósult, vagyis az elévülési idő megindult 2012. április 4-én, melyet csak végrehajtási cselekmény szakíthatott volna meg, ilyen cselekmény azonban nem következett be az elévülési időn belül.

A DH.1. törvény elévülés nyugvására vonatkozó rendelkezése kapcsán a BDT2004.1025. számú esetre hivatkozott, amely szerint az elévülés nyugvásának az elévülési időre nincs befolyása akkor, ha az akadály megszűnésétől számítva az elévülési időből több mint 1 év még hátra van. A DH.1. törvény 7. § (1) bekezdése alapján az elévülés a törvény erejénél fogva a felülvizsgált elszámolás kézhez vételéig, illetve 2015. december 31-ig nyugodott, ugyanakkor e nyugvás megszűnésének időpontjában az elévülési határidőből a perbeli esetben még egy évnél hosszabb idő volt hátra (2017. április 4-ig), így ez az elévülés lejártát, eredeti határidejét nem érintette.

[4] A fellebbezés nem alapos.

[5] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével a per fő tárgya tekintetében egyet értett, ezért azt helybenhagyta a 2016. évi CXXX. törvény a Polgári Perrendtartásról (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján.

- [6] A fellebbezésben foglaltak alapján szögezi le a másodfokú bíróság, hogy a felperes fellebbezési ellenkérelmében tett okfejtés az 1959. évi IV. törvény a Polgári Törvénykönyvről (Ptk.) 327. § (3) bekezdésének alkalmazhatósága körében minden tekintetben helytálló, a másodfokú bíróság is a BH2014.151. számú esetre utal, mely szerint a végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések az okiratban meghatározott határidő elteltével nem csak esedékessé, egyszer s mind végrehajthatóvá is válnak. Az ilyen követelések esetében a végrehajtási jog elévülése – az egyéb feltételek fennállása esetén – a követeléssel megállapított teljesítési határidő letelte utáni napon kezdődik. Ettől az időponttól kezdve a követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthető, ezért az elévülésnek megszakítására a Ptk. 327. § (3) bekezdése az irányadó. Ha mód van végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, akkor csak a végrehajtási cselekményt lehet olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, amely az elévülés megszakítását eredményezheti. Kétségtelen tény, hogy a Ptk. – ahogyan azt az alperes is idézte – az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozat hozataláról tesz említést, ugyanakkor azonban az 1994. évi LIII. törvény A bírósági végrehajtásról (Vht.) 13. § határozza meg, hogy mikor lehet végrehajtható okiratot kiállítani, és a Vht. 13. § (5) bekezdése szerint az okiraton alapuló követelés végrehajtására megfelelően irányadók az (1) bekezdésben foglaltak, vagyis ha a végrehajtandó határozat kötelezést (marasztalást) tartalmaz, jogerős, végleges, vagy előzetesen végrehajtható, ... és a teljesítési határidő letelt. Ezt a kritériumot a közjegyzői okiratba foglalt követelés és a követelés lejárta vonatkozó közjegyzői okiratba foglalt felmondás megvalósítja, vagyis a végrehajtható határozat rendelkezésre áll, illetve rendelkezésre állt. Éppen ez a lényege a banki kölcsönszerződések esetében a közjegyzői okiratba foglalásnak.
- [7] A fellebbezési ellenkérelmében a felperes hivatkozott arra, hogy az alperesnek a Ptk. 327. § (3) bekezdésével kapcsolatos jogi okfejtése a Pp. 373. § (1) bekezdésébe ütközik. Ez a hivatkozása nem helytálló, mert a bíróságra 2020. május 11. napján érkezett vizontválaszában – annak 8. pontjában – ezt a jogi álláspontját már kifejtette, ha nem is olyan részletességgel, mint ahogy azt a fellebbezésében megtette, ennek bővebb kifejtése azonban nem ütközött semmilyen eljárásjogi rendelkezésbe.
- [8] A már kifejtettek értelmében az engedményezési értesítő azért nem lehetett alkalmas az elévülés megszakadására, mert – ahogyan ezt is helytállóan vezette le fellebbezési ellenkérelmében a felperes – hatósági eljárás közbeiktatása nélkül végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthető követeléssel rendelkezett az alperes, illetve jogelődje, így kizárólag a Ptk. 327. § (3) bekezdésében foglalt végrehajtási cselekmények lettek volna alkalmasak az elévülési idő megszakítására, ilyen cselekmények pedig az elévülési idő alatt nem történtek.
- [9] Az elsőfokú bíróság indokolása 12. pontjában azt rögzítette, hogy az engedményezési értesítő nem minősül írásbeli fizetési felszólításnak és részben ezért sem alkalmas az elévülés megszakítására. Ezzel a megállapítással a másodfokú bíróság nem érthet egyet azért, mert a Ptk. 329. § (2) bekezdése szerint a kötelezettnek az engedményezésről való értesítése az elévülést megszakítja, tehát törvényi rendelkezés szól amellett, hogy az engedményezési értesítő az elévülést megszakító körülménynek minősül, ez azonban természetesen nem írhatja felül a Ptk. 327. § (3) bekezdésében foglaltakat, így ennek a megállapításnak érdemi

jelentősége nem volt.

- [10] A másodfokú bíróság a fellebbezésnek azt a hivatkozását osztotta csupán, hogy az elsőfokú bíróság által a felperes részére megítélt Ft-ot eltúlzott, ezért azt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte figyelembe véve a pertárgyértéket is, mind emellett ugyanakkor azt, hogy lényegében egy a bírói gyakorlat által már jól kidolgozott jogkérdés merült fel a jelen perben, így az ügyvédi munkadíjjal arányban állónak a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásra elégségesnek tartotta az Ft ügyvédi munkadíjat.
- [11] Az alperes pervesztes lett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperest képviselő ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján – a fentebb már kifejtettek szem előtt tartásával – mérlegeléssel megállapított másodfokú perköltségét.

Budapest, 2021. február 24.

dr. Szecskóné dr. Kiss Adrienn s.k.,
a tanács elnöke

dr. Oros Ágnes Katalin s.k.,
előadó bíró

dr. Schöner Nóra Enikő s.k.,
bíró